

Τῆ Ζ' τοῦ μηνὸς Αὐγοῦστοῦ
Μνήμη τοῦ ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Δομετίου.

* * *

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσπερ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ὅς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοοσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιροῦς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία

τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαταστήσεις τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. (ἅπερ ζῆτει εἰς τοὺς Αἵνους τῆς Ἑορτῆς).

ᾠχος ᾠδῆ Πα ρ

K ^{Bx}
 v ri e e ke kra a xa pro o os se e ei sa
^{Πα}
 kou ou ou so o on mou ei sa kou so on mou ou Ku v v

ρι ι ι ι ε ^{B8} Κυ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ος σε ^{Δι}

ει σα α α κου σο ο ο ον μου ^{B8} προ σχεστη φω νη η ^{Δι}

η τη ης δε η σε ω ω ω ως μου ^{Πα} εν τω κε κρα ^{B8}

γε ναι αι με προ ο ος σε ε ει σα ακου σο ον μου ου

Κυ υ ρι ι ε ε ^Θ

^{B8}Κ α τευ θυν θη η τω η προ ο ο σευ χη η η

μου ως θυ μι α α α μα α ε νω πι ο ο ο ^{Πα}

ον σου ^{Δι} ε πα αρ σι ι ις τω ων χει ει ει ρω ^Π

ω ω ω ων μου ^{B8} θυ σι ι α ε ε ε σπε ρι ι ι ^{Δι}

νη η ει σα α α ακου σο ον μου Κυ υ ρι ι ^Θ

ε ε ^Θ

Ἡ Στιχολογία. ^Θ

^{B8}Θ ου Κυ υ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μου ^Θ

και θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου ^Θ

^{B8}Μ η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη ^Θ

ρι ι ας του προ φα σι ζεσ θαι προ φα α σεις εν α μαρ τι

ι αις

Σ υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι αν

και ου μη συν δυ α σω με τα των ε κλε κτων αυ των

Π αι δε ευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε

λε γ ξει με ε ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα

να α τω την κε φα λη ην μου

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρα σι

κρι ται αυ των

Α κουσονται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν θη

σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε

σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην

Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι

οι μου ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λη στην ψυ χη

ην μου

Φ^{B8} υ λα ξο ον με α πο πα γι ι δος ης συν ε
στη σαν το ο μοι ^Δ και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο
με ε νων την α νο μι ι αν

Π^M ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μα ρτω
λοι ⁶ κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε
ελ θω ⁶

Φ^{B8} ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη
η μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η η θην ⁶

Ε^{B8} κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν
μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του απα γγε λω ⁶

Ε^{B8} ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και
συ εγνωστας τρι βους μου ⁶

Ε^{B8} ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ
ψαν πα γι δα μοι ⁶

Κ^{B8} α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε
πε βλεπον ^Δ και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκων με ⁶

A^{B8} πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε ε
στινο εκ ζη τωντην ψυ χη ηνμου^{6 7x}

E^{B8} κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει
η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω ωντων^{6 7x}

Π^{B8} ρο σχες προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε τα
πει νω θην σφο ο δρα^{6 7x}

P^{B8} υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κοντων με ο ο
τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με^{6 7x}

E^{B8} ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ηνμουτου
ε ξο μο λο γη σασθαιτω ο νο μα τι ι σου^{6 7x}

E^{B8} με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν
τα πο δω ως μοι^{6 7x}

E^{B8} κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ ρι
ε ει σα ακ ου σον της φω νη ης μ^{6 7x}

Γ^{B8} ε νη θη η τω τα ω τα σου προ σε χοντα εις την
φω νη ντης δε η σε ω ως μου^{6 7x}

Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου καὶ τοῦ πάθους, λαβὼν οὓς προέκρινας τῶν ἱερῶν Μαθητῶν, πρὸς τὸ Θαβώριον Δέσποτα, ἀνῆλθες ὄρος, δεῖξαι θελήσας τούτοις τὴν δόξαν σου· οἱ καὶ κατιδόντες σε μεταμορφούμενον, καὶ ὑπὲρ ἥλιον λάμπαντα, πρηγεῖς πεσόντες, τὴν δυναστείαν σου κατεπλάγησαν, ἀναβοῶντες· Σὺ τὸ ἄχρονον, φῶς ὑπάρχεις Χριστὲ καὶ ἀπαύγασμα, τοῦ Πατρός, εἰ καὶ θέλων, σὰρξ ὥράθης ἀναλλοίωτος.

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς Λόγος, ὁ φῶς ὡς ἱμάτιον περιβαλλόμενος, μεταμορφούμενος ἔμπροσθεν, τῶν Μαθητῶν σου, ὑπὲρ τὸν ἥλιον Λόγε ἔλαμψας. Μωσῆς καὶ Ἡλίας δέ, σοὶ παρειστήκεισαν, νεκρῶν καὶ ζώντων σε Κύριον, δηλοποιοῦντες, καὶ σοῦ δοξάζοντες τὴν ἀπόρρητον, οἰκονομίαν καὶ τὸ ἔλεος, καὶ τὴν πολλὴν συγκατάβασιν, δι' ἧς ἔσωσας κόσμον, ἀμαρτίαις ἀπολλύμενον.

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Παρθενικῆς ἐκ νεφέλης σε τεχθέντα, καὶ σάρκα γενόμενον, καὶ πρὸς τὸ ὄρος Θαβώρ, μεταμορφούμενον Κύριε, καὶ τῇ νεφέλῃ, τῇ φωτεινῇ σε περικυκλούμενον, φωνὴ τοῦ Γεννήτορος, ἀγαπητόν σε Υἱόν, τῶν Μαθητῶν συμπρόντων σοι, σαφῶς ἐδήλου, ὡς ὁμοούσιον καὶ ὁμόθρονον· ὅθεν ὁ Πέτρος ἐκπληττόμενος, Καλὸν ὧδε ἐστὶν εἶναι ἔλεγε, μὴ εἰδὼς ὃ ἐλάλει, Εὐεργέτα πολυέλεε.

Εἶτα τοῦ Ἀγίου Προσόμοια γ'.

Ἦχος πλ. β'. Ὁλὴν ἀποθέμενοι.

Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ὁλὴν ἀποθέμενος, τὴν μαγικὴν γοητείαν, καὶ Περσῶν μιάσματα, καὶ τὰ μυσαρῶτατα τερατεύματα, τῷ Θεῷ προσέδραμες, τῷ σοφῇ προνοίᾳ, κυβερνῶντι τὰ οὐράνια· οὗ τῷ ὀνόματι,

ἀποστολικῶς ἐθεράπευσας, ἀλόγων ἀρρώστηματα, καὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων νοσήματα, τῶν προσερχομένων, προθύμως σοι θεράπον τοῦ Χριστοῦ· ὃν παρῶρησία δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

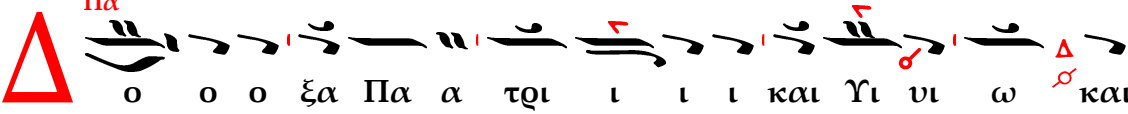
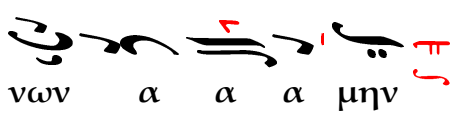
Ὅλην ἀνατέθηκας, τὴν σὴν ζωὴν τῷ Κυρίῳ, καὶ θερμῶς ἐχώρησας, πρὸς τὸν τῆς ἀσκήσεως δρόμον Ὅσιε· προσευχὴν ἀθόλωτον, ἀγρυπνίαν πάννουχον, ὕμνωδίαν ἀκατάπαυστον, καὶ βίον ἄμεμπτον, καὶ ἀγγελικὸν ἐνδεικνύμενος· ἐντεῦθεν τὴν ἐνέργειαν, τὴν τῶν θαυμασίων ἐπλούτησας· οἶδε γὰρ δοξάζειν, ὁ Κύριος τοὺς δούλους ἑαυτοῦ· ὃν παρῶρησία δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὅλην ἐνδυσάμενος, τὴν τοῦ Σταυροῦ πανοπλίαν, καὶ τὸν ἀδιάρρηκτον, θυρεὸν τῆς πίστεως περιθέμενος, φοβερὸς γέγονας, ταῖς ἀντικειμέναις, τῶν Δαιμόνων παρατάξεσιν, οὓς καὶ ἐδίωξας, μάστιγι τῇ πίστει χρησάμενος, καὶ θείαις ἐπικλήσεσι· καὶ τοὺς ὁδοιπόρους διέσωσας, βλάβης τῆς ἐκείνων, Δομέτιε θεράπον τοῦ Χριστοῦ· ὃν παρῶρησία δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

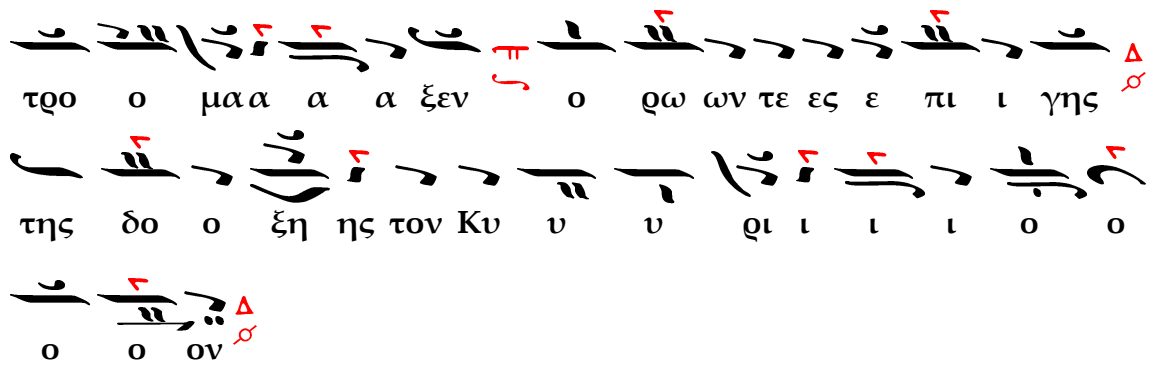
Δόξα. Καὶ νῦν. **Τῆς Ἑορτῆς.**

Ἦχος **Πα.**

Πα

ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ω Πνευ μα α α τι
Κ**Πα**

αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις

τθ ς ςς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω

νων α α α μην

Ἀνατολίου.

Π^{Δι} ρο τυ πων την α να α α α στα α α α σιν
Πα την σην Χρι στε ε ο Θε ε ε ε ος το τε ε
πα α α ρα α α λααμ βα α α νεις τους τρει εις σου ου
μα θη η τας Πε ε τρον και Ι α α κω βο ον
και αι αι Ι ι ι ω ω α α αν νην εν τω Θα
βω ω ω ρα α α νε ε ελ θων σου δε Σω τη ηρ
με τα α μο ο ορ φου ου με ε ε νου το Θα
βω ρι ον ο ο ρο ο ος φω τι ι ε σκε
ε πε ε ε το οι μα θη ται σου ου Λο γε
ερ ρι ι ψαν ε α αυ τους εν τω ε δα α φει
τη η η ης γης μη φε ε ρο ον τες ο ο ραν την α
θε ε α το ον μο ο ορ φην αγ γε λοι οι
δι ι ι η η κο ο ο νουν φο βω ω και τρο
ο ο μω ω ου ρα νοι ε ε ε ε ε φρι ι
ξα α α α α α α α αν γη η η ε

ΕΙΣΟΔΟΣ - ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

Ψαλλομένου τοῦ Καὶ νῦν γίνεται ἡ εἴσοδος ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ τοῦ διακόνου.

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

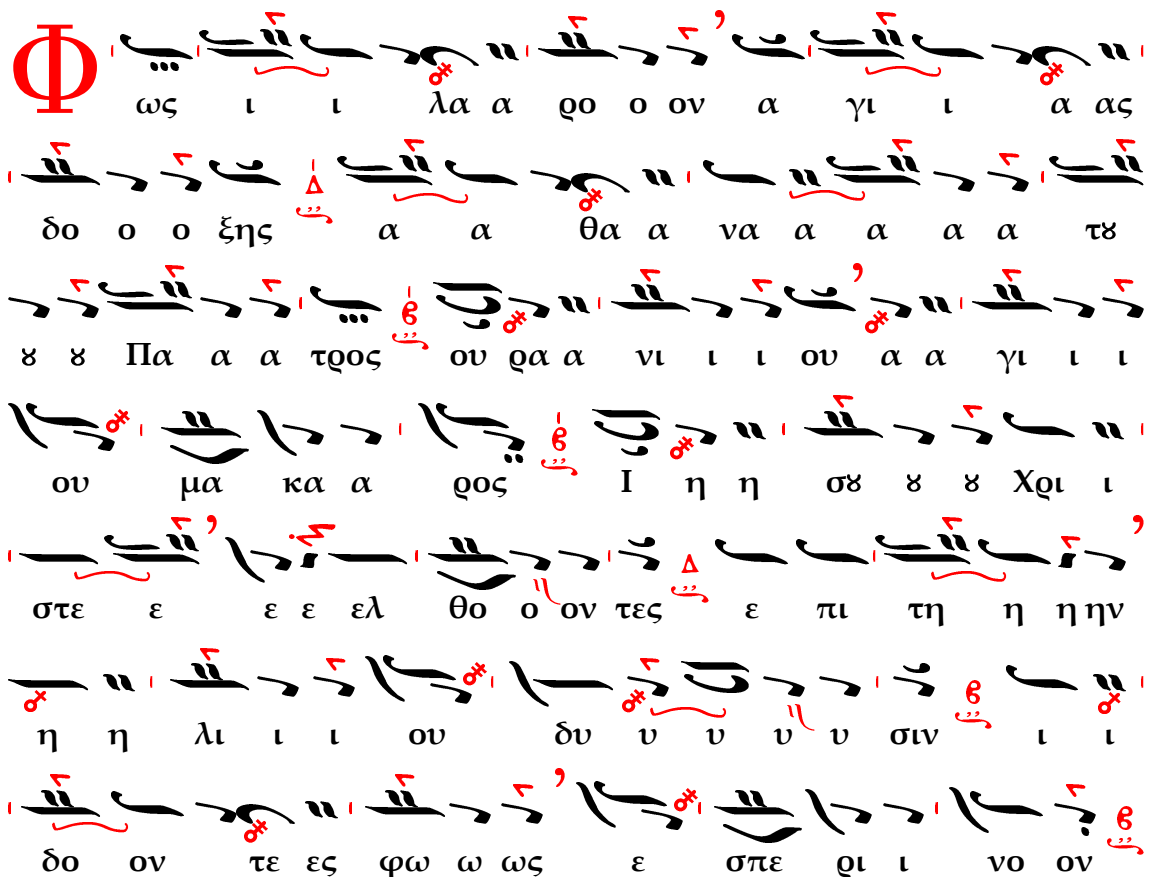
Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης
τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

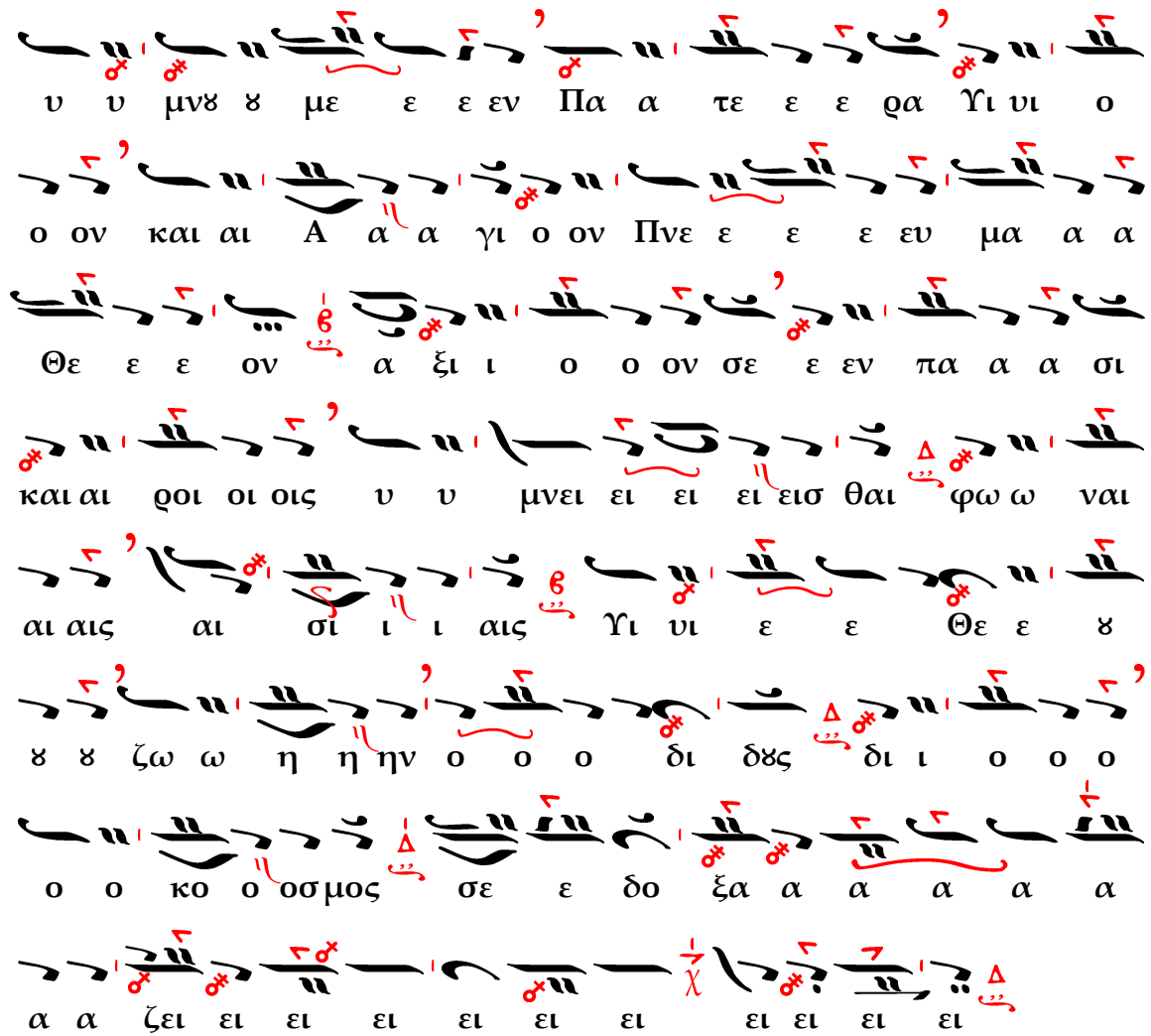
Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὕμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἐὰν δὲ εἰσοδεύουν δύο ἢ περισσότεροι ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν.

Φῶς ἱλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

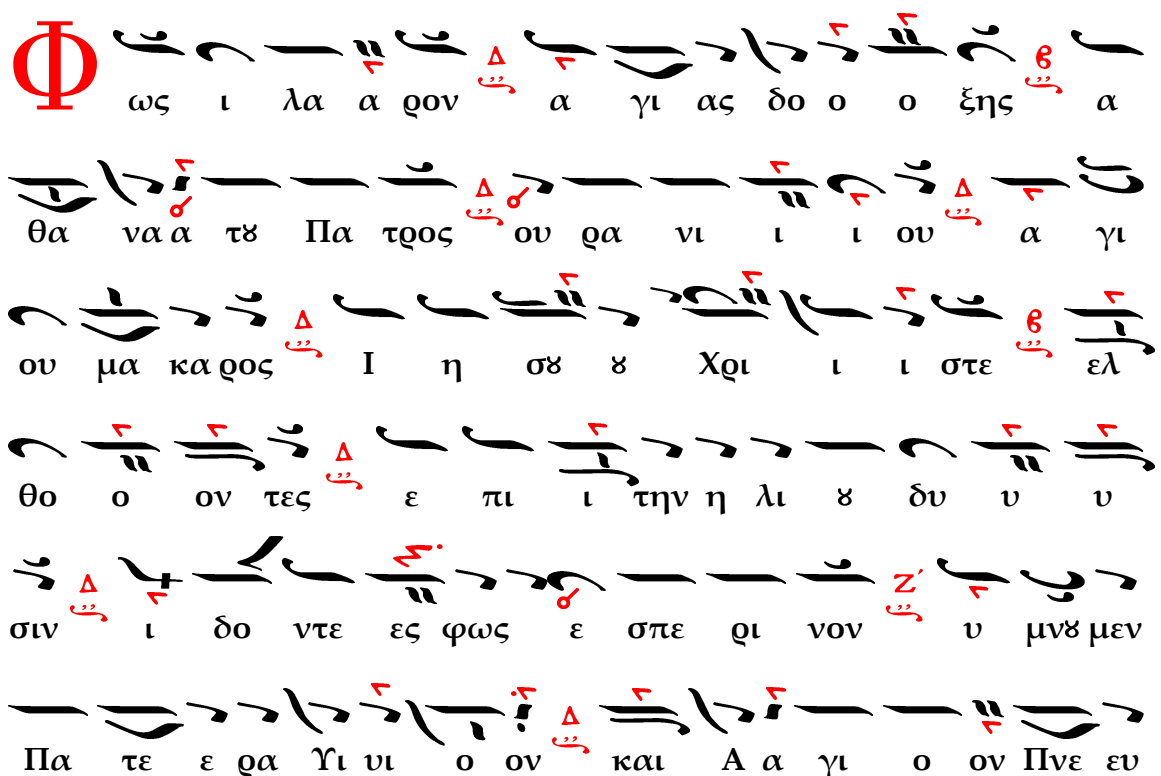
Ἦχος Δι Θ

Ἰωάννου Σακελλαρίδου ἐπὶ τὸ λαϊκότερον

Ἦχος Δι-Θ

μα Θε ε ο ον α ξι ο ο ον σε εν πα α σι
 και ροις υ μνει ει ει σθαι αι φω ναις αι σι ι αις Υι
 ε ε Θε ε ε ου ου ζω η η η ην ο δι ι
 δσ ςς δι ο ο ο ο ο κο ο σμος σε ε δο
 ξα α α ζει

Ὁ διάκονος Ἑσπέρας προκείμενον.

Καὶ ψάλλεται τὸ μέγα προκείμενον.

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς. Ψαλμὸς ριγ' (113).

Ἦχος Γα ϕ

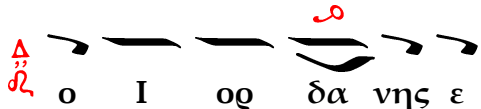
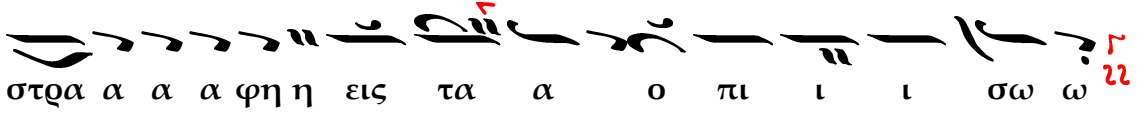
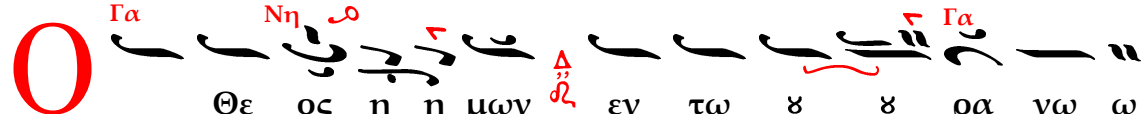
Ο Γα Νη Θε ος η η μων εν τω ς ς ρα νω ω
 και εν τη γη η παν τα ο ο ο σα α η θε ε λησεν
 ε ε ποι οι οι η η η σε εν

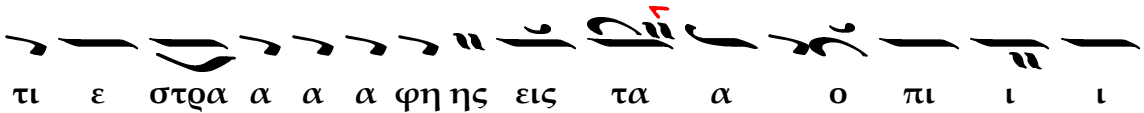
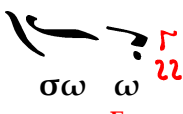
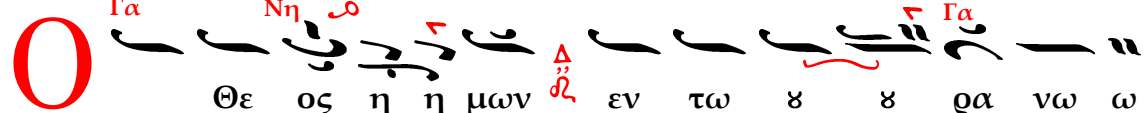
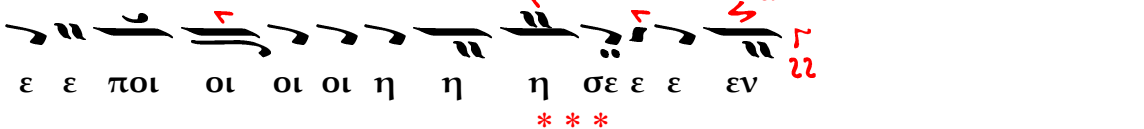
Στίχ. α'. Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου Ἰακώβ λαοῦ

βαρβάρου ε γε νη θη Ι ς δαι αι αι α α Α

γι ι α σμαυ τς ς

Ο Γα Νη Θε ος η η μων εν τω ς ς ρα νω ω
 και εν τη γη η παν τα ο ο ο σα α η θε ε λησεν
 ε ε ποι οι οι η η η σε εν

Στίχ. β'. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγε ο ι ορ δα νης ε
 στρα α α α φη η εις τα α ο πι ι ι σω ω
Ο Γα Νη Θε ος η η μων εν τω ς ς ρα νω ω
 και εν τη γη η παν τα ο ο ο σα α η θε ε λησεν
 Πα Πα ε ε ποι οι οι οι η η η σε εν

Στίχ. γ'. Τί σοί ἐστι θάλασσα, ὅτι ἔφυγες καὶ σὺ Ἰορδάνη
 τι ε στρα α α α φη ης εις τα α ο πι ι ι
 σω ω
Ο Γα Νη Θε ος η η μων εν τω ς ς ρα νω ω
 και εν τη γη η παν τα ο ο ο σα α η θε ε λησεν
 ε ε ποι οι οι οι η η η σε ε ε εν
***

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενὴ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Εἵπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἵπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν

ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

* * *

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματῶν ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Σήμερον ὁ Χριστός, ἐν ὄρει Θαβωρίῳ, τὴν τοῦ Ἀδὰμ ἀμείψας, ἀμαυρωθεῖσαν φύσιν, λαμπρύνας ἐθεούργησε.

Στίχ. Σοί εἰσιν οἱ οὐρανοὶ καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας. **(πῆ' 12)**

Εἶδον ἐν τῷ Θαβώρ, Μωσῆς τε καὶ Ἡλίας, τὸν ἐκ Παρθένου Κόρης, Θεὸν σεσαρκωμένον, βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν.

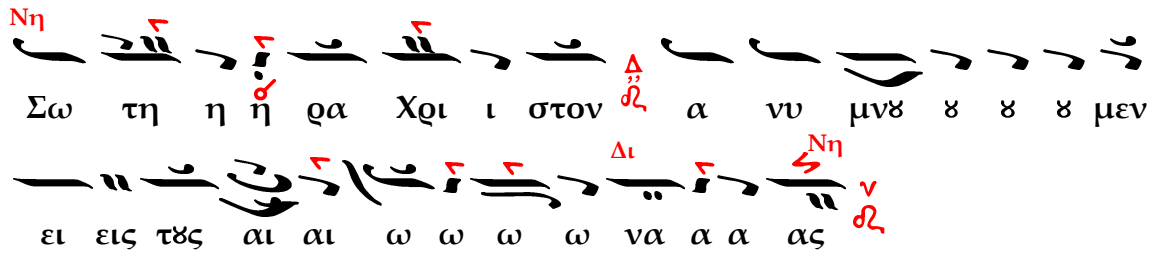
Στίχ. Θαβώρ καὶ Ἑρμῶν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται. (πη' 13)

Σῆμα θεοπρεπές, Θεότητος δεικνύει, πρὸ τοῦ Σταυροῦ τοῖς Μύσταις, ὡς ἥλιος ἀστράψας, Χριστὸς ἐν ὄρει σήμερον.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἦχος ᾠδῆς Νη ρ

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω
Πνε ε ε ευ μα α α α τι
Κ αι νυ υν και α α ει και εις τας αι αι ω
ω ω νας των αι ω ω ω ω νω ων α α α μην
Τ ης θε ο τη το ο ος σου Χρι ι στε α μν
δραν αυ γη ην πα ρα α γυ υ μνω ω ω σας
συν α να βα σι σοι ε πι του ο ο ο ρας
περ κο σμι σ σδ δο ξης ε ποι η σα ας κοι οι οι οι
νω ω ω ω νας ο ο θεν θε α στι κω ως ε
κρα α αυ γα α α α ζον κα λον ε ε στιν η η
μα α ας ω δε ε ει ει ει ει ναι μεθ ω ω ω
ω ων και η η μεις σε τον με τα μορ φω ω θε ε εν τα

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ
Ὠδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν
εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας
κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν
καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ
ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ
εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον
(Ποίημα Θεοστηρίκτου μοναχοῦ· οἱ δὲ Θεοφάνους)

Ὁ ἀναγνώστης·

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου
ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου. Καὶ μὴ
εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται
ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου·
ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς
νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ
ἐταράχθη ἡ καρδία μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα
ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρος
σοι. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ
ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς
καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῒ τὸ
ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπισα. Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ᾗ
πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν
ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ
θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν
ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε,
ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν
μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου· καὶ
ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός
σοῦ εἰμι.

Καὶ εὐθὺς τὸ Θεὸς Κύριος, μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ

ἐξ ἑκατέρων τῶν χορῶν. ᾠχος δ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

ᾠχος Δι-Θ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

Εἶτα τὰ παρόντα τροπάρια.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ. ᾠχος Δι-Θ

Τ η Θε ο το ο κω ω εκ τε νως νυν προσδρα μω
μεν α μαρ τω λοι οι και αι τα πει νοι και προ σπε σω
μεν εν με τα νοι α κρα ζον τες εκ βα θος ψυ χης
Δεσ ποι να βο η θη η σον εφ η μιν σπλαγ χνι
σθει σα σπευ σον α πολ λυ με ε θα υ πο πλη

θς πταισμα των μη α πο στρε ψης σς δς λς

κε νς σε γαρ και μο νηνελ πι δα κε κτη με θα

Δόξα. Τὸ αὐτό, ἢ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Καὶ νῦν.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ. Ἦχος Δι-Θ

Ὁ υ σι ω πη η σω ω μεν πο τε Θε ο το κε

τας δυ να στει ει α ας σ λα λειν οι α να ξι οι

ει μη γαρ συ προ ἱ στασο πρεσβε ευ ου σα τις

η μας ερ ρυ σα α το εκ το σ των κιν δυ νων

τις δε δι ε φυ λα α ξεν ε ως νυν ε λευ θε ρς

ουκ α πο στω μεν Δε σποι να εκ σου σς γαρ δς

λς σω ζεις α ει εκ πα ντοι ων δει νω ων

Ὁ ἀναγνώστης (χῦμα).

Ψαλμὸς ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός. Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα. Ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα

τεταπεινωμένα. Απόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάζεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν' ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Καὶ ἀρχόμεθα τοῦ Κανόνος.

Ὡδὴ α'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος πλ. Γα ρ

Υ γραν δι ο δευ σας ω σει ξη ραν και την αι
 γν πτι ι αν μο χθη ρι αν δι α φυ γων ο Ισ ρα
 η λι της α νε βο ο α τω Λυ τρω τη και Θε
 ω ημων α σω μεν

Τροπάρια.

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
 Π ολ λοις συ νε χο με νος πει ρα σμοις προς σε κα
 τα φε ευ γω σω τη ρι αν ε πι ζη των ω Μη τερ

τῶ Λο γῶ και Παρ θε ε νε των δυ σχε ρων και δι
νων με δι α σω σον

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Π α θων με τα ρατ τῶ σι προ σβο λαι πολ λης α

θυ μι ι ας ε μπι πλωσαι με την ψυ χην ει ρη νευ

σον Κο ρη τη γα λη η νη τη τῶ Υι ου και Θε

ου σῶ Πα να μω με

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι

Σ ω τη ρα τε κῶ σαν σε και Θε ον δυ σω πω

Παρ θε ε νε λυ τρω θη ναι με των δι νων σοι γαρ νυν

προ σφευ γων α να τει ει νω και την ψυ χην και την

δι α νοι αν

Κ αι νυν και α ει και εις τῶ αι ω νας των αι

ω νων α μην

Ν ο σῶ ντα τω σω μα και την ψυ χην ε πι

σκο πης θει ει ας και προ νοι ας της πα ρα σθ α ξι
 ω σον μο νη Θε ο μη η τορ ως α γα θη α
 γα θσ τε λο χευ τρι α

Ὠδὴ γ'. Ὁ εἰρμός.

Ο υ ρα νι ας α ψι ι δος ο ρο φθρ γε Κυ ρι
 ε και της Εκ κλη σι ας δο μη η τορ συ με στε ρε
 ω σον εν τη α γα πη τη ση των ε φε των η
 α κρο της των πι στων το στη ρι γμα μο νε φι λαν
 θρω πε

Τροπάρια.

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
 Π ρο στα σι αν και σκε ε πην ζω ης ε μης τι θη
 μι σε Θε ο γεν νη τορ Παρ θε ε νε συ με κυ βερ
 νη σον προς τον λι με να σ των α γα θων η αι
 τι α των πι στων το στη ρι γμα μο νη πα νυμ νη
 τε

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Ι κε τευ ω Παρ θε ε νε τον ψυ χι κον τα ραχον

δ και της α θυ μι ας την ζα α λην δι α σκε δασαι

δ μδ **δ** συ γαρ Θε ο νυμ φε **Δ** τον αρ χη γον της γα

λη νης **δ** τον Χρι ζον ε κυ η σας μο νη πα να χρα

ν τε **δ**

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

ν τι **δ**

Ε υ ερ γε την τε κδ ς σα τον των κα λων αι τι

δ **δ** της ευ ερ γε σι ας τον πλδ ς τον πα σιν α να

βλυ σον **δ** πα ντα γαρ δυ νασαι **Δ** ως δυ να τον εν

ι σχυ **δ** τον Χρι ζον κυ η σα σα Θε ο μα κα ρι

ν στε **δ**

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω νων α μην **δ**

Χ α λε παις αρ ρω στι ι αις και νο σε ροις πα θε

σιν ε ξε τα ζο με νω Παρ θε ε νε συ μοι βο η

θη σον των ι α μα των γαρ α νελ λι πη σε

γι νω σκω θη σαυ ρον Πα να μω με τον α δα πα νη

τον

ι α α σω σον α πο κιν δυ νων τς

δς ς λς σς Θε ο το κε ο τι παν τες με τα Θε

ον εις σε κα τα φευγο μεν ως αρ ρη κτον τει χος και

προ ο στα σι αν

Ε πι ι βλε ψον εν ευ με νει α πα

νυ υμ νη τε Θε ο το κε ε πι την ε μην χα λε

πην τς σω μα α τος κα κω σιν και ι α σαι της ψυ

χης μς ς το αλ γο ο ο ος

Εἶτα μνημονεύει ὁ ἱερεύς, δι' οὓς ἡ παράκλησις γίνεται, καὶ ἡμεῖς μεθ' ἐκάστην αἵτησιν ψάλλομεν τὸ Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει

(κώμη, νήσῳ) ταύτη, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας (ἡ μονῆς) ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, (ὀνόματα).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Κάθισμα. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἦχος Δι

Πρε σβει α θερ μη και τει χος α προ σμα α χη
τον ε λε ς πη γη τς κο σμς κα τα φυ γι ον
εκ τε νως βο ω ω μεν σοι Θε ο το κε Δε
σποινα προ οφθα σον και εκ κιν δυ νων λυ τρωσαι η
μας η μο νη τα χε ως προ στα τευ ου σα

ᾠδὴ δ'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος Γα ρ

Ει σα κη κο α Κυ ρι ε της οι κο νο μι
ι ας σς το μυ στη ρι ον κα τε νο η σα τα
ερ γα σς και ε δο ξα σα σς την Θε ο τη τα

Τροπάρια.

Υπερ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
Των πα θων μς τον τα ρα χον η τον κυ βερ νη

η την τε κῶ σα Κυ ρι ον και τον κλυ δω να κα

τευ να σον των ε μων πται σμα των Θε ο νυμφευ τε

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Ε υ σπλα γχνι ας την α βυσσον ε πι κα λῶ με

ε νω της σης πα ρα σχῶ μοι η τον ευσ πλαγχνον κυ

η σα σα και Σω τη ρα παν των των υ μνων των σε

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Α πο λαυ ον τες Πα να γνε των σων δω ρη μα

α των ευ χα ρι στη ρι ον α να μελ πο μεν ε

φυ μνιον οι γι νω σκο ντες σε Θε ο μη το ρα

Κ αι νυν και α ει και εις τῶ αι ω νας των αι

ω νων α μην

Ο ι ελ πι δα και στη ρι γμα και της σω τη ρι

ι ας τει χος α κρα δαν τον κε κτη με νοι σε Πα

νυ μνη τε δυ σχε ρει ας πα σης εκ λυ τῶ με θα

Ὁδὴ ε΄. Ὁ εἰρμός.

Φ ω τι σον η μας τοις προ σταγ μα σι σε Κυ ρι
ε και τω βρα χι ο νι σε τω υ ψη λω την
σην ει ρη νη πα ρα σε η μιν φι λανθρω πε

Τροπάρια.

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Ε μπ λη σον Α γνη ευ φρο συ νης την καρ δι αν
μη την σην α κη ρα τον δι δε σα χα ραν της
ευ φρο συ νης η γεν νη σα σα τον αι τι ον

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Λ υ τρωσαι η μας εκ κιν δυ νων Θε ο το
κε Α γνη η αι ω νι αν τε κς σα λυ τρω σιν

και την ει ρη νην την παντα ν εν υ περ ε χς σαν

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι

Λ υ σον την α χλυν των πται σμα των μη Θε ο νυμ
φε τω φω τι σμω της σης λαμ προ τη τος η φως

τε κς σα το θει ει ον και προ αι ω νι ον ^δ

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω νων α μην ^δ

Ι α σαι Α γνη των πα θων μς την α σθε νει αν

^Δ₉ ε πι σκο πης σς α ξι ω σα σα και την υ

γει αν τη προ σβει α σς πα ρα σχς μοι ^δ

Ὡδὴ Γ'. Ὁ εἰρμός.

Τ ην δε η σιν εκ χε ω προς Κυ ρι ον και ^Δ₉

αυ τω α πα γγε λω ω μς τας θλιψεις ο τι κα κων ^δ

η ψυ χη μς ε πλη η σθη και η ζω η μς τω ^δ

α α δη προ ση γ γι σε και δε ο μαι ως Ι ω νας ^δ

^ν_δ εκ φθο ρας ο Θε ος με α να γα γε ^δ

Τροπάρια.

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας ^δ

Θ α να τς και της φθο ρας ως ε σω σεν ε ^Δ₉

αυ τον εκ δε δω κω ως τω θα να τω την τη φθο ρα ^δ

και θα να τω μς φυ υ σιν κα τα σχε θει σαν Παρ ^δ

θε νε δυ σω πη σον τον Κυ ρι ον σθ και Υι ον της

εχ θρων κακω γι ας με ρυ σασθαι

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Π ρο στα την σε της ζω ης ε πι σταμαι και

φρσ ραν ασφα λε στα α την Παρ θε νε των πει ρα σμων

δι α λυ ου σαν ο ο χλον και ε πη ρει ας δαι

μο νων ε λαν νσ σαν και δε ο μαι δι α παν τος

εκ φθο ρας των πα θων μρ ρυ σθηναι με

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Ω ς τει χος κα τα φυ γης κε κτη με θα και

ψυ χων σε πα ντε λη η σω τη ρι αν και πλα τυ σμον

εν ταις θλι ψε σι Κο ο ρη και τω φω τι σθ α

ει α γαλ λο με θα ω Δεσ ποι να και νυν η μας

των πα θων και κιν δυ νων δι α σω σον

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω νων α μην

Ε ν κλι νη νυν α σθε νων κα τα κειμαι και

ουκ ε στιν ι α σις τη σαρ κι μη αλλ η Θε ον

και Σω τη ρα τς κο ο σμς και τον λυ τη ρα των

νο σων κυ η σα σα σου δε ο μαι της α γα θης

εκ φθο ρας νο ση μα των α να στησον

Δ ι α α σω σον α πο κιν δυ νων τς

δς ς λς σς Θε ο το κε ο τι παν τες με τα Θε

ον εις σε κα τα φευγο μεν ως αρ ρη κτον τει χος και

προ ο στα σι αν

Α α χραν τε η δι α λο γς τον Λο ο

γον α νερ μη νευ τως επ ε σχα των των η με ρων

τε κου σα δυ σω πη σον ως ε χς σα μη τρι κην πα

αρ ρη σι α α α αν

Εἶτα μνημονεύει ὁ ἱερεὺς, δι' οὓς ἡ παράκλησις γίνεται, καὶ ἡμεῖς μεθ' ἐκάστην αἵτησιν ψάλλομεν τὸ Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης

τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει (κώμη, νήσῳ) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας (ἡ μονῆς) ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, (ὀνόματα).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Κοντάκιον. ᾠχος β'. Αὐτόμελον.

ᾠχος Δι-Θ

Προστασια των Χριστιανων ακαι αι
σχυν τε μεσι τει α προς τον Ποιητην αμετα
αθε τε μη παριδης αμαρτων δεησεων
φωνας αλλα προφθασον ως αγαθη εις την
βοηθειαν ημων των πιιστως κραυγαζον
των σοι τα αχυνον εις πρεσβειαν και σπεν
σον εις ικεσιαν η προστατευου
σα αει Θεο το κει των τιμωντων σε

ᾠχος Βου Σ

Εκνεοτητος μου πολ λαπολει με παα

θη ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβὸν καὶ σῶσον Σωτὴρ μου ⁶_{7x}
(δὶς)

Ο ἰμῖν σὺντες Σιών αἰσχυνθήτω ἀπὸ τοῦ Κυ-
ρίου ὡς χορτὸς γὰρ πυρεσε σθεαπέξηρα-
μενοὶ ⁶_{7x} (δὶς)

Δόξα...

Α γιὼ Πνεῦματι πασαψυχή ζωοῦνται ⁶_{7x}
καὶ καθαρῶν ψοῦνται λαμπρύνεται ⁶_{7x} τῇ Τρι-
αδικῇ Μοναδιᾷ ἐκρυφίως ⁶_{7x}

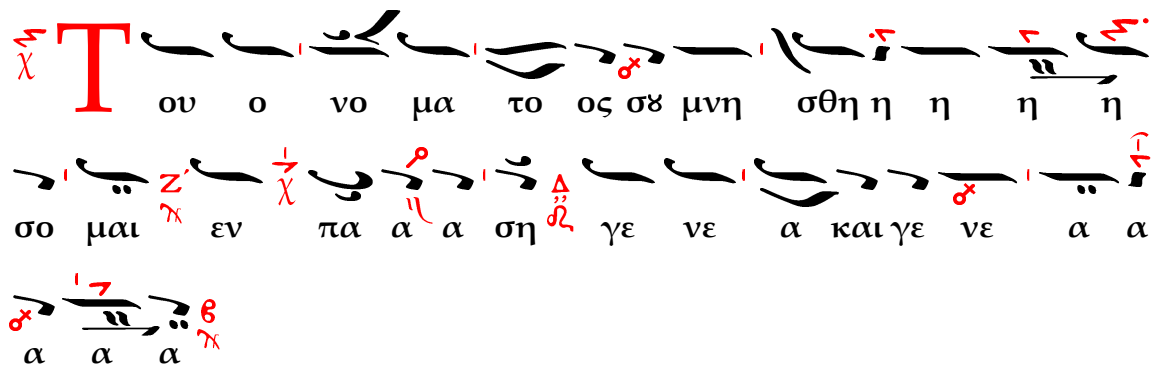
Καὶ νῦν...

Α γιὼ Πνεῦματι ἀναβλύζει τὰ της χα-
ρίτος ρεῖει θρααρυδενόντα ἀπασαντὴν κτι-
ρίσιν πρὸς ζωογόνοιαν ⁶_{7x}

Ἦχος ⁴₂ Βου ²₂

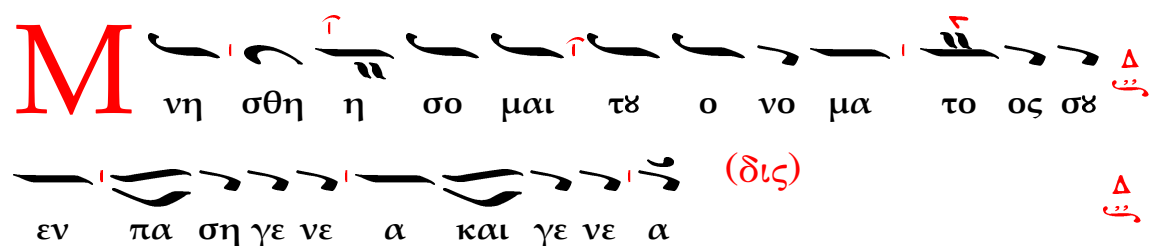
Μνησθηήσομαι τοῦ ονόματός σου ⁴₂
ἐν παση γένεα καὶ γενεά ⁶_{7x} (δὶς)

Στίχ. Ἀκουσον, θύγατερ, καὶ ἵδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ
ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ
ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου. ⁶_{7x}

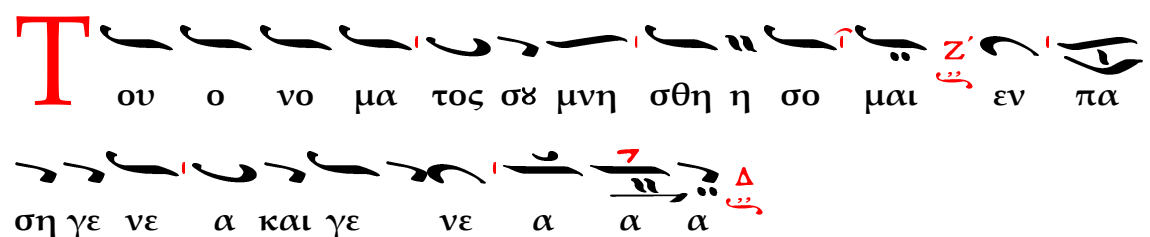

ἡ ἕτερον εἰς ἦχον β'.

Ἦχος Δι

Στίχ. Ἀκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Ὁ ἱερεύς· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον (ἐκ γ').

Ὁ ἱερεύς· Σοφία· ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου, τὸ Ἀνάγνωσμα. Πρόσχωμεν.

Ὁ χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεύς· (Λουκ. α' 39-49, 56).

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα Μαριάμ, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὀρεινὴν μετὰ σπουδῆς, εἰς πόλιν Ἰούδα· καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἡσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ. Καὶ ἐγένετο, ὥς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἄσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ, καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλῃ, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένη

σὺ ἐν γυναιξὶ καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς με; Ἴδου γάρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὠτά μου, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. Καὶ μακα-ρία ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαριάμ· Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδὼν γάρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἐμείνε δὲ Μαριάμ σὺν αὐτῇ ὥσεί μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Ὁ χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ εἶτα·

Ἦχος Δι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Πα τερ Λο γε Πνε ευ μα Τρι ας η εν μο να δι ε ξα

λει ψον τα πλη θη των ε μω ων εγ κλη μα των

Κ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε

η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω ων εγ κλη μα

των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

ε ξα λει ψον το α νο μη μα μς

Μ η κα τα πι στευ σης με αν θρω πι νη προ ο στα
 σι α Πα να γι α Δε σποι να αλ λα δε ξαι δε
 ε η σιν τς ι κε τς σς θλι ψις γα αρ ε χει
 με φε ε ρειν ου δυ ναμαι των δαι μο ο νων τα το
 ξευ μα τα σκε πην ου κε κτημαι ου δε πς προ σφυ γω
 ο αθ λι ος παν τοθεν πο λε μς με νος και πα ρα μυ
 θι αν ουκ ε χω πλην σς Δεσ ποι να τς κο σμς ελ πις και
 προ στα σι α των πι ζων μη μς πα ρι δης την
 δε η σιν το συμ φε ρον ποι οι η η σο ον

Ο υ δεις προ στρε χων ε πι σοι κα τη σχυ με
 νος α πο σς εκ πο ρευ ε ται αγ νη Παρ θε νε Θε
 ε ο το κε αλλ αι τει ται την χα ριν και λαμ βα
 νει το δω ρη μα προς το συμ φε ρον της αι τη σε ε
 ω ως

Μ ε τα βο λη των θλι βο με νων α παλ λα γη

των α σθε νων των υ παρ χς σα Θε ο το κε ε Παρ θε
 νε σω ζε πο λιν και λα ον των πο λε μς με νων η η
 ει ρη νη των χει μα ζο με νων η η γα λη νη η
 μο νη προ στα σι α των πι στω ω ω ν

Ὁ ἱερεὺς· Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· ὕψωσον κέρας χριστιανῶν ὀρθοδόξων, καὶ κατὰπεμψον ἐφ’ ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια, πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων, ἐπουρανίων δυνάμεων Ἀσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, ἐφ’ ὅσον δὲν ἐμνημονεύθη ἐν τοῖς ἅνω)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, (τοῦ Ἀγίου τῆς ἡμέρας, ἐὰν ἐορτάζεται) καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων· ἰκετεύομέν σε, μόνε πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Οἱ χοροὶ ἐναλλάξ τό· Κύριε, ἐλέησον, τετράκις ἀνὰ τρίς.

Ὁ ἱερεὺς· Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιланθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ’ οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Εἶτα, ἀποπληροῦμεν τὰς λοιπὰς ᾠδὰς τοῦ Κανόνος.

Ὡδὴ ζ’. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος πλβ Γα ρ

Ο ι εκ της Ι ου δαί αι ας κα τα ντη σαν τες Παι
 δες εν Βα βυ λω ω νι πο τε τη πι σει της Τρι α δος

την φλο γα της κα μι ι ν8 κα τε πα τησαν ψαλλον
 τες ω των Πα τε ε ρων η μων Θε ος ευ
 λο ο γη τος ει

Τροπάρια.

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
 Τ ην η μωνσω τη ρι ι αν ως η θε λη σας Σω
 τερ οι κο νο μη σας θαι εν μητρα της Παρ θε ν8 κα
 τω κη σας τω κο ο σμω ην προ στατιν α νε δει ξας
 ο των Πα τε ε ρων η μων Θε ος ευ λο ο
 γη τος ει

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
 Θ ε λη την τ8 ε λε ε 8ς ον ε γεν νη σας Μη
 τερ α γνη δυ σω πη σον ρυ σθηναι των πται σμα των ψυ
 χης τε μο λυ σμα α των τ8ς εν πι στει κραυ γα ζον
 τας ο των Πα τε ε ρων η μων Θε ος ευ
 λο ο γη τος ει

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι

Θ η σαυ ρον σω τη ρι ι ας και πη γην α φθα ρ
σι ας την σε κυ η σα σαν και πυρ γον α σφα λει ας
και θυ ραν με τα νοι οι ας τοις κραυ γα ζουν ε δει
ξας ο των Πα τε ε ρων η μων Θε ος ευ
λο ο γη τος ει

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι
ω νων α μην

Σ ω μα των μα λα κι ας και ψυ χων αρ ρω στι
ι ας Θε ο γεν νη τρι α των πο θω προ σι ον των
τη σκε πη σθ τη θει ει α θε ρα πευ ει ν α ξι ω
σον η τον Σω τη η ρα Χρι ζον η μιν α
πο ο τε κσ σα

ᾠδὴ ἡ. Ὁ εἰρμός.

Τ ον Βα σι λε ε α των ου ρα νων ον υ μνσ

σι^Δ στρα τι αι των Α γγε ε λων υμ νει τε^δ και υ περ
υ ψα ς τε εις παν τας τς αι ω νας^δ

Τροπάρια.

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας^δ

Τ ς βο η θει ει ας^υ της πα ρα σς δε ο με

νς^Δ μη πα ρι δης Παρ θε ε νε υμ νς^δ και υ περ
υ ψα ς ν τας σε Κο ρη ει εις αι ω νας^δ

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας^δ

Τ ων ι α μα α των^υ το δα ψι λες ε πι χε

εις^Δ τοις πι στως υ μνς^δ σε Παρ θε νε^δ και υ περ
υ ψα ς σι τον α φρα στοον σς το κον^δ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι^δ

Τ ας α σθε νει ει ας μς^υ της ψυ χης ι α τρεν εις

^Δ και σαρκος τας ο δυ υ νας Παρ θε νε^δ ι να σε δο

ξα α ζω την Κε χα ρι ι τω με νην^δ

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι
ω νων α μην

Τ ων πει ρα σμω ω συ τας προ σβο λας εκ δι ω
κεις και πα θωντας ε φο ο δας Παρ θε νε ο θεν σε
υ μνς μεν εις παν τας τας αι ω νας
Ῥδὴ θ'. Ὁ εἰρμός. (ψάλλεται).

Κ υ ρι ως Θε ο το κον σε ο μο λο γς
μεν οι δι α σς σε σω σμε νοι Παρ θε ε νε α γνη
συν Α σω μα τοις χο ρει αις σε με γα λυ νοντες
Τροπάρια.

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Ρ ο ην μς των δα κρυ ων μη α πο ποι η η
σης η τον παν τος εκπρο σω πς παν δα κρυ ον
φη ρη κο τα Παρ θε νε Χρι ζονκυ η σα σα

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Χ α ρας μς την καρ δι αν πλη ρω σον Παρ θε ε
νε η της χα ρας δε ξα με νη το πλη ρω μα της

α μαρ τι ας την λυ πην ε ξα φα νι σα σα

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Λ ι μην και προ στα σι α των σοι προ σφευ γο ον

των γε νου Παρ θε νε και τει χος α κρα δα ντον κα

τα φυ γη τε και σκε πη και α γα λ λι α μα

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Φ ω τος σθ ταις α κτι σι λαμ πρυ νον Παρ θε ε

νε το ζο φε ρον της α γνοι ας δι ω κς σα τς

ευ σε βως Θε ο το κον σε κα τα γγε λοντας

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω νων α μην

Κ α κω σε ως εν το πω τω της α σθε νει ει

ας τα πει νω θεν τα Παρ θε νε θε ρα πευ σον εξ

αρ ρω στι ας εις ρω σιν με τα σκευ α ζς σα

Καὶ εὐθύς, τό·

A ξι ον ε ςιν ως α λη θως μα κα ρι
ζειν σε την Θε ο το ο ο ο κον την α ει μα κα
ρι ςον και πανα μω μη τον και μη η τε ρα τδ ς
Θε ς ημων

T ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρβιμ και εν δο
ξο τε ε ρα α αν α συ γκρι ι τως των Σε ρα
φιμ την α δι α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε
κδ ς σαν την ον τως Θε ο το ο κον σε με γα
λυ νο μεν

Καὶ θυμιᾷ ὁ Ἱερεὺς τὸ θυσιαστήριον καὶ τὸν ναόν, ἢ τὸν οἶκον
ὅπου φάλλεται ἡ Παράκλησις· καὶ ἡμεῖς φάλλομεν τὰ παρόντα
Μεγαλυνάρια.

T ην υ ψη λο τε ρα αν των ου ρα νων και κα
θα ρο τε ραν λα μπη δο ο νων η λι α κων τη ην λυ
τρω σα με νην η μα ας εκ της κα τα ρας την Δε σποι
ναν τδ κο σμδ υμ νοις τι μη σω μεν

A πο των πολ λω ων μδ α μα ρ τι ων α σθε

νει το σωω μα α σθε νει μ και η ψυ χη προς σε

κα τα φε ευ γω την Κε χα ρι τω με ε νην ελ πις

α πηλ πι σμε ε νων συ υ μοι βο η θη σον

 ε σποι να και Μη τη ηρ τς Λυ τρω τς δε ξαι

πα ρα κλησεις α να ξι ι ων σων ι κε των ι ι να

με σι τευσης προς το ον εκ σς τε χθεν τα ω Δε σποι

να τς κο σμς γε νου με σι τρι α

 αλ λο μεν προ θυ υ μως σοι την ω δην νυν τη

πα νυμ νη η τω Θε ο το κω χα ρμο νι κως με τα

τς Προ δρο ο μς και παν των των Α γι ι ων δυ

σω πει Θε ο το ο κε τς οικτει ρη ησαι η μας

 λα λα τα χει λη των α σε βων των μη προ

σκυ νων των την ει κο ο να σς την σε πτην τη ην ι στο

ρη θει σαν υ πο ο τς Α πο στο λς Λς κα ι ε

ρω τα τς την Ο δη γη τρι αν

Τὸ Μεγαλυνάριον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ. Εἶτα·

Π α σαι των Α γγε ε λων αι ς ρα τι αι Προδρο
με Κυ υ ρι ι ς Α πο στο ο λων η δω δε
κας οι Α γι οι Πα αν τες με τα της Θε ο το ο
κς ποι η σα τε πρε σβει ει αν εις το σω θη η ναι
η μα α α ας

Ὁ ἀναγνώστης·

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.
(ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι
καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου·
ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ
καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

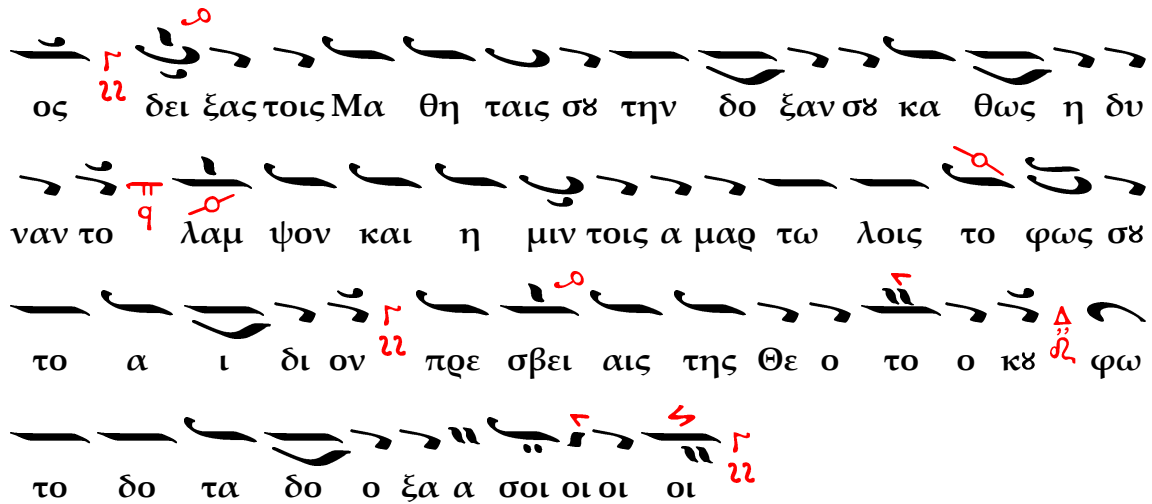
Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Μετὰ τὸ τρισάγιον τὸ ἀπολυτίκιον μόνον τῆς ἑορτῆς (ἁπαξ), ὃ
περ ψάλλεται καθ' ἐκάστην μέχρι τῆς 13ης Αὐγούστου.

Ἦχος Ϯ Γα ϕ

Μ ε τε μορ φω θης εν τω ο ρει Χρι στε ο Θε

Εἶτα μνημονεύει ὁ ἱερεὺς, δι' οὓς ἡ παράκλησις γίνεται, καὶ ἡμεῖς μεθ' ἐκάστην αἵτησιν ψάλλομεν τὸ Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἱείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει (κώμη, νῆσῳ) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας (ἡ μονῆς) ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, (ὀνόματα).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν (ἡ Μονὴν) καὶ τὴν πόλιν (ἡ κώμην, ἡ χώραν, ἡ νῆσον) ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ ὀργῆς, λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου, καὶ αἰφνιδίου θανάτου· ὑπὲρ τοῦ ἴλεων, εὐμενῇ, καὶ εὐδιάλλακτον, γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον, τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην· καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ἔτι δεόμεθα, ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακράν· καὶ ἴλεως, ἴλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ἐλεήμων γὰρ καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς ποιεῖ ἀμέσως τὴν Ἀπόλυσιν.

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

[Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν] Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἁσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· (τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης· τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

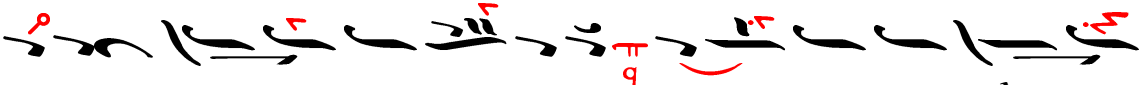
Τῶν Χριστιανῶν ἀσπαζομένων τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, ψάλλονται τὰ παρόντα Τροπάρια.

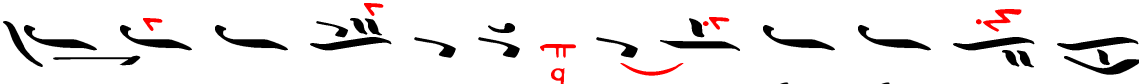
Ἐξαποστειλάρια τῶν Παρακλήσεων, ἀναλυτικῶς, ὡς ψάλλονται παρ' Ἰωάννου Ἀρβανίτου.

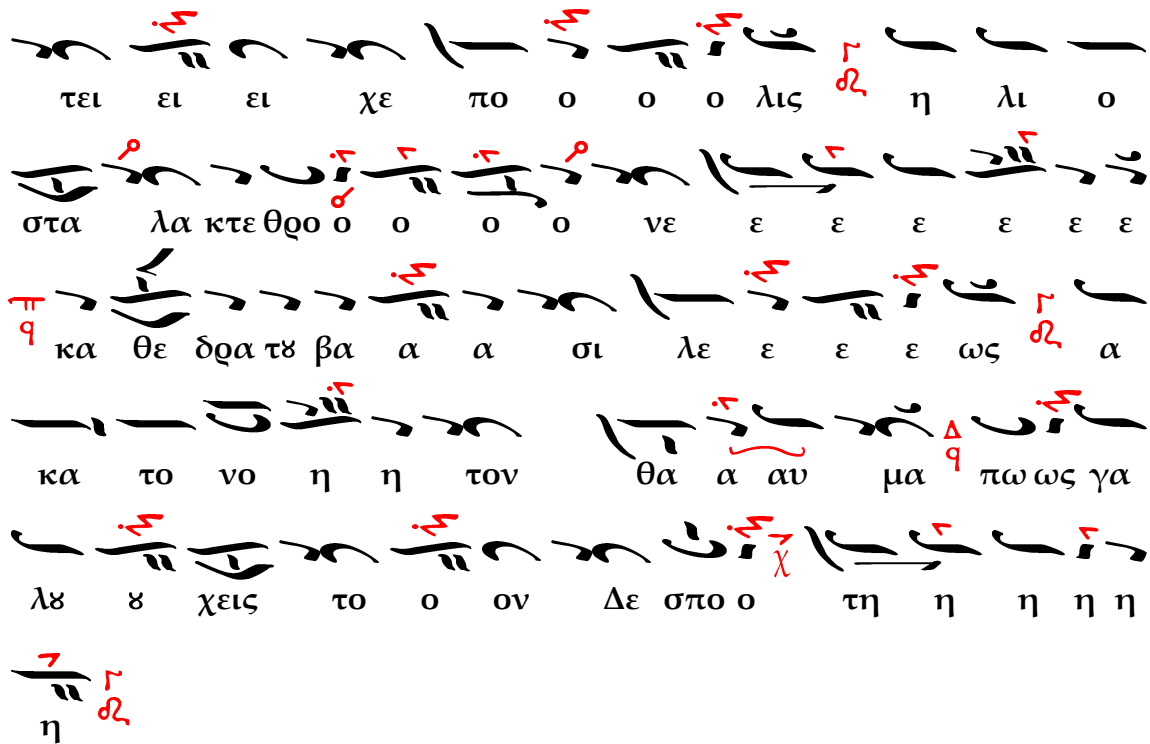
Ἦχος Γα ρ

A πο στο λοι εκ πε ρα α α α α τω
ω ω ω ω ω ων π συ υν α θροι οι σθεν
τε ε ες εν θα α α α δε Γεθ ση μα
νη τω χω ρι ι ι ι ι ω ω ω ω ω ω
ω κη δευ σα α τε μ ς ς ς το σω ω ω ω
μα και συ Γι ε και αι Θε ε ε μ πα ρα
α λα α βε μ ς ς ς το πνε ε ε ευ μα
O γλυ κα σμος των Α γγε ε ε ε ε

 ε λω ω ω ω ω ω ν τω ω ν θλι βο με ε

 ε νων η η χα ρα Χρι στι α νων η προ

 στα α α α α α τι ι ι ι ι ι ις Παρ

 θε νε ε μη τη η ηρ Κυ ρι ι ι ι ου

 αν τι λα βυ μυ ς και ρυ υ υ σαι τω ω ν

 αι ω ω νι ω ω ω ν βα σα α α α νων

K αι σε με ε σι τρι αν ε ε ε ε ε

 ε χω ω ω ω ω ω ω προ ος τον φι λα α

 α αν θρω πο ον Θε ον μη μυ ε ε λεγ ξη

 τας πρα α α α α ξει ει ει ει ει εις ε

 νω πι ον τω ω ω ν Α γγε ε ε ε λων πα ρα

 κα λω σε ε ε Παρ θε ε νε βο η η θη η

 σον μοι οι οι εν τα α α α χει

X ρυ σο πλο κω τα τε πυ υ υ υ υρ γε

 ε ε ε ε ε ε και αι δω δε ε κα

Ὁ ἱερεύς· Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ
 Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.
 Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.